

Man maa altsaa vise, at Markedet er i Udvikling og kan ventes at udvikle sig videre. Hvis det lod sig paavise, var der Mening i at sige: vi maa følge med i Henseende til Udviklingen af vor Produktionskraft, vi maa stille de bedst mulige Produktionsmidler til Raadighed for Nationen, lige meget hvad de koster. Men hvis det ikke lader sig paavise, saa kan man ikke ræsonnere paa samme Maade. Vi er jo ikke, naar vi tager det efter Vægten, naaet op til en Eksport, der er lige saa stor som før Krigen. Og saa kommer det ogsaa noget an paa, hvilken Art Eksport det er. Vi er alle glade og taknemmelige for de store Beløb, som Landbruget tager ind udefra, men nægtes kan det jo ikke, at nogen Øgelse af Arbejdslejligheden giver det ikke. Det er netop andre Erhverv, som skal eksportere, for at det kan ske. Men hverken Landbruget eller Industrien tør med nogen som helst Grad af Sandhed i Øjeblikket sige, at de kan gøre Regning paa en Udvidelse af deres Markeder.

Da jeg før havde Ordet, sagde jeg, at intet Menneske var i Stand til at forudsige, hvorledes Økonomien kommer til at ligge i det nærmeste Aar eller i det næste eller i det næste igen. Men hvad man kan sige med fuld positiv Begrundelse, det er, hvorledes Økonomien kommer til at ligge i det lange Løb; og dér er det min Overbevisning, at den kommer til at ligge daarlig, tilbagegaaende for Europa. Jeg opgiver dermed ikke, at et lille Land som vort desuagtet skal kunne klare sig, men der maa unægtelig bringes ganske andre omfattende Kræfter i Bevægelse og bringes en ganske anden Sammenhæng til Veje i, hvad vi økonomisk foretager os, end der er for Øjeblikket.

Den højtærede Minister pegede til syvende og sidst paa, at vi sparede endog Penge, naar vi lod de to Baner Nord for Aarhus ligge og gennemførte dette Anlæg her. Som jeg allerede sagde første Gang, jeg havde Ordet, er min Mening, at vi baade skal lade dette Anlæg her ligge og opsætte Bygningen af de to store Baner, indtil vi ser, om det er det pessimistiske eller det optimistiske Syn, der hævder sig i Fremtiden.

J. Jacobsen: Den højtærede Trafikminister udtalte, at ingen har forsøgt at rokke ved den Rentabilitetsberegning, der ledsagede Lovforslaget ved dets første Behandling. Jeg maa dog henvise til, at jeg i mine foregaaende Indlæg udtrykkelig har udtalt, at en Rentabilitetsberegning, der

gaar ud paa at stille Broprojektet op imod en stærk Udvidelse af det nuværende Færgeanlæg, er uden Interesse, thi der er ingen, der gaar i Brechen for en Udvidelse af det nuværende Færgeanlæg. Spørgsmaalet drejer sig blot om, hvad Broen vil koste; til Forrentning og Afdrag af Broen er der i den Rentabilitetsberegning, der ledsagede Lovforslaget, afsat 2,4 Mill. Kr., og det er de 2,4 Millioner, der skal forrente det, som Anlægsudgiften i dette Øjeblik andrager, nemlig 50 Millioner, og det vil ikke slaa til. Saaledes ligger Forholdet, naar man vil tage sit Udgangspunkt i Virkeligheden, og jeg mener, at det til enhver Tid er Lovgivningsmagts Pligt ikke at regne med og bygge paa Forhaabninger, et mere eller mindre lyst Syn paa Fremtiden. Vi hører jo, at den højtærede Trafikminister og det ærede Medlem Hr. Fraenkel er saa at sige hinanden stik modsatte i saa Henseende. Det kan vi ikke bygge noget paa, for begge de Herrer kan jo skønne fejl om Fremtiden. Nej, vi skal tage vort Udgangspunkt i Virkeligheden, i Realiteterne, som de foreligger i Øjeblikket, og gør man dette, kan man ikke hævde, at Lille Bælts Broen er en god Forretning.

Ordføreren (Tange): Jeg finder Grund til at udtale min Tilfredshed med det Forløb, denne Sag har faaet paa sin Gang gennem Rigsdagen. Ingen har vel ventet sig, at dette Forslag skulde gaa herfra med alle Folketingets Stemmer; men naar vi ser hen til, at det er lykkedes at samle saa godt som hele Udvalget om det foreliggende Lovforslag, og at samtlige fire Partiernes Ordførere i Dag har givet Forslaget deres Anbefaling, tror jeg, vi har Grund til at være tilfredse. De Indvendinger, der er gjort i Dag, er til syvende og sidst af — jeg kunde fristes til at sige rent psykologisk Art. Det viser sig, at den Mand, som er Ordfører for disse Indvendinger, i Dag har erklæret, at den Løsning, Flertallet har foreslaaet, er den eneste rationelle, og naar man ved, at det samme ærede Medlem i Udvalget sammen med os andre har været ret virksom for at faa gennemført de rent saglige Ændringer, vi alle betragter som Forbedringer, saa bliver der til syvende og sidst kun dette tilbage, at der er enkelte Medlemmer i dette Ting, der ser saa mørkt paa Tilværelsen i Øjeblikket, at de ikke mener at kunne give Forslaget deres Stemme. Jeg mener, det er af afgørende Betydning at faa dette slaaet fast, idet man derigennem har faaet konstateret, at hele det danske Folketing i dette Øjeblik ser dette som